

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 25. Concilium Antiochenum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *veritatis defensione ejici speremus; fort
A. C. 370. etiam bis pejora experiemur; si aute
eorum, quæ ominamur, nihil evenerit
verumtamen Jesu Christi tribunal no
longe aberit.*

§. XXV.

Concilium Antiochenum.

Sup. §. 18. Dorothei Diaconi profectio, quem S. Ba
filius, communicato cum S. Meletio
& S. Athanasio consilio, in Occidentem
miserat, nullum aliud emolumentum genu
tulit, quam Epistolas, quarum Sabinus
Ecclesiæ Mediolanensis Diaconus, bap
Bas. ep. 324. lus fuit. Quasdam S. Basilio a S. Va
leriano, Episcopo Aquilejensi scriptas rece
didit. Idem Antiochiam attulit Episto
lam Concilii Romani, quod nonaginta
*Sup. §. 19.
to. 2. Conc.
p. 892.* tres Episcopi contra Auxentium egerant.
huic Epistolæ juncta sunt tria excerpta
Decretorum ejusdem Concilii, quæ de
dem Trinitatis explicant, id est, divinita
tem Verbi contra Arianos, Semi-Arianos
& Marcellum Ancyranum; Divinitatem
S. Spiritus contra Macedonianos, & fiden
Incarnationis contra Apollinarem; nihil
lus tamen istorum hæreticorum nomine
batur. Hæc Epistola recepta, & appro
bata est a tota Ecclesia Orientali in Con
cilio Antiocheno centum quadraginta
sex Episcoporum, qui nomine suo appo
sito fidem Concilii Romani confirmarunt.

In fronte S. Meletii nomen apparet, tum Sæculum IV.
 S. Eusebii Samofateni, S. Pelagii Laodi- A. C. 370.
 ceni, Zenonis Tyriensis, Eulogii Edeffeni,
 Bematii Mallensis in Cilicia, Diodori Tar-
 sensis; cæteri non nominantur. Huic *Vales. ad*
 Concilio Antiocheno bene etiam adscri- *Theod. l. 5.*
 bitur Epistola Episcoporum Orientis ad *c. 3. p. 41.*
 Episcopos Italiae, & Galliae, quæ inter E-
 pistolas S. Basilii reperitur, haud dubie *Bas. ep. 69.*
 quod ipse composuerit, & præfert nomi-
 na Meletii, Eusebii, Basilii, Bassi, Grego-
 rii, Pelagii & multorum aliorum nume-
 ro triginta duorum, additurque in fine:
 & cæteri; quod indicat, frequentissimum
 fuisse Concilium; hæc Epistola Sabino
 Diacono commissa est, jusseruntque Epis-
 copi Orientales, ut ipse oretenus, quan-
 ta mala paterentur, exactius narraret, quæ
 ipsi in hac Epistola describunt in hunc
 modum: *Non hic agitur de una, vel dua-
 bus Ecclesiis; hæresis ferme ab Illyricis
 finibus usque in Thebaiden pervasit. Sana
 Doctrina jacet, Ecclesiæ leges aut spernun-
 tur, aut ignorantur. Qui cæteris ambi-
 tiosiores sunt, in primas Sedes involant,
 sic primæ Ecclesiæ Dignitates fiunt impio-
 rum præmia. Gravitas Sacerdotalis e-
 vanuit, nullos jam Pastores invenire est,
 qui sciant, quæ sui officii sint; bona pau-
 perum aut in suos usus convertunt, aut in-
 clientes liberaliter spargunt. Rigore ca-
 nonum oblivione sepulto magna est pec-
 candi*

Sæculum IV.
A. C. 370.

candi licentia; nam qui suam auctoritatem hominum favori in acceptis referunt, ne ingrato animo esse dicantur, omnia peccatoribus indulgent. Ita nemo est, qui populos increpet, Pastoribus os aperire non audentibus, cum sint eorum, qui se exheredaverunt, mancipia. Jam fides Catholica pro pallio obtenditur, quo inimicitia privatorum tegantur; sunt, qui, si timeant, ne pudendorum criminum convincantur, tumultum excitant in populo, ut in eo lateant, bellumque optant, & fovent perpetuum, ne, redeunte pace, factorum suorum feditas detegatur. In tantis malis vident Infideles, Christiani pusillanimes vacillant, dubia redditur fides, intellectus ignorantia obfuscat. Probi omnes tacere coguntur, impiis liberrime blasphemantibus. Profanata sunt Sanctuaria, Catholici populi orationis domos devitant, tanquam impietatis Gymnasia, & in loca deserta exeunt, ubi cum lacrymis, & suspiriis manus ad cælum tendunt. Fama eorum, que in plerisque locis facta sunt, que ad vos pervenit, scitis viros, mulieres, infantes, & senes extra urbes effundi, & sub Cælo orationem celebrare, aeris injurias patientissime tolerantes. Ulterius in hac Epistola Patres Antiocheni obtestantur Occidentales, & efflictim rogant, ut celeriter subveniant, & Legationem mittant, magno virorum numero constantem,

stantem, quæ quasi Concilii auctoritate Sæculum IV. A. C. 370. polleat. Tunc etiam discordiam memorant, quæ ipsos Catholicos dividebat, nempe schisma Antiochenum, & approbando Epistolam Synodalem Occidentali-um finiunt.

S. Basilius litteras quoque per Diaconum Sabinum ad Episcopos Illyrici, Italiae, & Galliae misit, & ad quosdam alios, qui sibi privatim scripserant, nominatim ad Valerianum Illyricum, seu potius Aquilejensem. Gratulatur ei, sicut & aliis, quod in Occidente una omnium esset fides, dicitque, oportere, ut per Occidentales fides in Oriente renovetur, ut pro accepto Beneficio vices reddant. (*)

§. XXVI.

Persecutio Antiochiæ.

Tristis imago Orientalis Ecclesiæ, quæ Socr. IV. 17. Greg. Nyss. in Melet. p. 1023. Theod. IV. c. 13. in his Epistolis exhibetur, erat verissima, & magna vis Persecutionis, maxime postquam Imperator Valens circa mensem Junium anno 370. Antiochiam venisset; ita nempe juramento stabat, quod, cum baptizaretur, in Eudoxii manus præstiterat. S. Melerius, Catholicorum Caput, jam tertio in Armeniam, Patriam

(*) Ubi illa ætate, in qua Regione, in quo orbis angulo fides, & Ecclesia Lutheranorum delitescerebat?